

Ardından

– NazlıKaragöz · 12 Ocak 2011

Ne kadar vakit bilmem orada öylece kalakalmışım...

Zamanın bir yerinde dolaşıyordum. Takvimlerden kopmuş, sayaçlardan soyutlanmışım sanki. Buralar hep aynı mevsimdi. Karakış mıydı kapıdaki, yoksa hep kara mıydı kapı dışı bilemedim. Ayazlara değmiş ellerim, kuru dallar yoldaşım olmuş. Çok süre sonra fark ettim.

Senin ardından, hiç yapmayacağım birçok şeyi yaptım. İyi niyetimin tümünü rafa kaldırdım, doğru bildiğim ne varsa sildim defterimden ve ilk kez sevgiye kefen giydirdim.

Susuşlarımı biriktirdim. Noktalar, virgüller parantezler sakladım cebimde.

Öyle uysal bir yok oluş bırakmıştın avuçlarıma. Sessizce kabulleniyordum kimselere belli etmeden. Rol kesiyordum odalarda. Kimsecikler tanık olmadı sanki. Çaresizliğime şahit tutmadım sevdiğim çiçeklerimi bile. Herkes dalıp gitmelerime başka anlamlar yüklüyordu.

Bazıları "Neyin var" diyordu. "Neyin yok" diyen çıkmadı nedense.

Uykusuz geceleri tercih ettim. Eğer uyursam rüyama gelir, buse bırakırdın yanaklarıma, şal örterdin omuzlarıma. Kapayamadım gözlerimi, uyumaktan ve rüyalardan korktum. Çünkü her küsüşümüzde rüyalarım gelir bozardın küslüğümüzü. Hayır, asla barışamazdım. Kan kusa kusa sensizliğimin burcunu kuşanmalıydım.

Ardından büyümeden ölenler cehennemine taşındım. Bir mezar taşından baraka yapıp sığındım. Mermerler yakışıyordu yanı başıma, hiç yabancılık çekmedim. Soğukluğu sözlerine, taş oluşu yürek dediğin her neyse ona benziyordu.

Sana benzeyen her şeyden kaçıyordum aslında. Resimleri yakmış, anılarını silmiştim. Hatırlamamak için beynimi uyuşturuyordum.

Tesellisiz yaşam biçimindeydim. Hiçbir yağmur ıslatmıyor, hiçbir bulut gölge etmiyordu. İflah olmadı sızılarım yine de..

Hiç ezgisini duymadığım bir türkü mırıldanıyordum ara sıra.

"Sen gelme.. sen dönme" nakaratıydı dilime dolanan. Ağıt yakmalıydım belki de.

Eğer dönersen kendimi affetmeyecektim.

Dönmesen de seni asla bağışlamayacaktım zaten.

Hiç aklına esmediğimi düşünüyor rahatlıyordum.

En çok da, o günden sonra karşıma çıkmadığına seviniyordum.

Yüz yüze gelsek ihanetin paçandan akardı.

Oracıkta boğulurdun bir kaşık suda.

Bende işte o an, sadakatsizliğini üstüne döker seni yakardım gözümü kırpmadan.

Ardından ışksız ve yarım kalmıştım. Koskocaman bir kin ile ömür boyu baş başa
Şimdi ne kadar hayıflansan nafle... Pişmanlıkların boşa..